

کشوری سازمان نظام پزشکی قانون تشک

ماده 1 - به منظور انجام وظایف مشروح زیر سازمان پزشکی قانونی کشور که در این قانون به اختصار سازمان نامیده می شود زیر نظر رئیس قوه قضاییه تشکیل می گردد.

1 - اظهار نظر در امور پزشکی قانونی و کارشناسی آن ، کالبدشکافی و انجام امور آزمایشگاهی و پاراکلینیکی به دستور مراجع ذیصلاح قضایی .

2 - پاسخ به استعلامات ادارات و سازمانهای وابسته به قوه قضاییه و سایر دستگاه های دولتی .

3 - اجرای برنامه های کارآموزی پزشکی قانونی و بررسی صلاحیت علمی داوطلبان خدمت پزشکی قانونی در سازمان .

4 - همکاری علمی و انجام امور آموزشی و پژوهشی مورد نیاز دانشگاه ها که برای پیشبرد اهداف سازمان و دانشگاه ها مفید می باشد.

5 - تبادل اطلاعات علمی مورد نیاز با مراکز آموزشی داخل و خارج کشور. تبصره 1 - اظهار نظر پزشکی قانونی باید مستدل ، روشن و متضمن شرح مشهودات و معاینات و مبتنی بر مدارک و ملاحظات علمی و آزمایشگاهی و با استفاده از روشهای جدید و نتیجه گیری کافی باشد.

تبصره 2 - متخلفین از انجام دستورهای مقامات ذیصلاح قضایی ، مشمول حکم مندرج در قسمت اخیر ماده 19 قانون آیین دادرسي کيفري خواهند بود.

ماده 2 - سازمان دارای استقلال مالي و اداري می باشد و بودجه سالانه آن ضمن بودجه کل کشور در ردیف جداگانه منظور می شود و طبق مقررات ، زیر نظر رئیس سازمان به مصرف خواهد رسید.

ماده 3 - سازمان موظف است هزینه های خدمات پزشکی قانونی را بر اساس تعریفه هایی که به پیشنهاد سازمان به تصویب رئیس قوه قضاییه می رسد اخذ و به حساب درآمد عمومی کشور واریز نماید.

همه ساله معادل درآمد واریزی مزبور از محل اعتباری که به همین منظور در قانون بودجه سال مربوط پیش بینی می شود در اختیار سازمان قرار خواهد گرفت تا جهت تجهیز مراکز پزشکی قانونی و امور تحقیقاتی و مطالعات پزشکی قانونی و انتشار مجله پزشکی به مصرف بررساند.

ماده 4 - حقوق و مزایای پزشکان و کادر فني سازمان حسب مورد معادل حقوق پزشکان و کادر فني وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی خواهد بود.

تبصره 1 - کادر علمی و تحقیقاتی سازمان با تایید وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی مشمول مقررات استخدامی اعضای هیات علمی دانشگاه

ها خواهند بود.

تبصره 2 - سایر کارکنان سازمان مشمول مقررات قانون استخدام کشوری می باشند.

ماده 5 - وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی و دانشگاه های علوم پزشکی مکلفند با اعلام ضرورت سازمان به استفاده از خدمات پزشکی و پیراپزشکی افراد تابعه آنان فوراً فرد مورد نیاز را پس از جلب رضایت او در مدت اعلامی سازمان به پزشکی قانونی مامور نمایند. حق الزحمه فرد مورد نیاز در خارج از وقت اداری بر اساس تعریف سازمان پرداخت می شود.

تبصره - تعریفه پرداخت حق الزحمه پزشکان و پیراپزشکان مورد نیاز توسط رئیس سازمان تهیه و به تصویب رئیس قوه قضائیه می رسد.

ماده 6 - رئیس سازمان توسط رئیس قوه قضائیه از میان پزشکان واحد صلاحیت تعیین و منصوب می گردد.

ماده 7 - تشکیلات سازمان توسط رئیس سازمان پزشکی قانونی کشور تهیه می گردد و پس از تایید سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب رئیس قوه قضائیه می رسد.

ماده 8 - مشمولین قانون مربوط به خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب 1367/1/30 که به خدمت سازمان در می آیند در صورتی که حداقل مدت ده سال در مناطق غیر مجاز مذکور در قانون اصلاح موادی از قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب 1367/1/30 و حسب مورد مدت 3 تا 5 سال در مناطق مجاز در سازمان خدمت نمایند از انجام خدمت موضوع قانون مزبور معاف خواهند بود. آین نامه اجرایی این ماده توسط سازمان با همکاری وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی تدوین و به تصویب رئیس قوه قضائیه خواهد رسید. ماده 9 - به پزشکان ، دندانپزشکان ، داروسازان ، و متخصصان علوم آزمایشگاهی (دارای دکترای حرفه ای) که به استخدام سازمان درمی آیند اجازه تاسیس مطب ، داروخانه و آزمایشگاه در شهر محل خدمت آنان داده خواهد شد و در صورت قطع رابطه استخدامی آنان با سازمان مشمول قانون اجازه تاسیس مطب مصوب 1362 و آین نامه اجرایی آن خواهند بود.

ماده 10 - از تاریخ تصویب این قانون اموال غیر منقول متعلق به قوه قضائیه که مستقلان در اختیار پزشکی قانونی می باشد و کلیه اموال منقول مورد استفاده و کارکنان پزشکی قانون و اداری شاغل در آن به سازمان منتقل می گردد.

تبصره - اماکنی که مشترکاً با دادگستری جمهوری اسلامی ایران مورد استفاده قرار گرفته تا تهیه مکان مستقل همچنان در اختیار سازمان خواهد بود.

ماده 11 - آئین نامه اجرایی این قانون طرف 6 ماه با هماهنگی سازمان و دادگستری جمهوری اسلامی ایران و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه و به تصویب رئیس قوه قضائیه خواهد رسید.
قانون فوق مشتمل بر یازده ماده و شیش تبصره در جلسه روز یکشنبه بیست و هفتم تیر ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 1372/5/3 به تایید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری
با استناد ماده یازده قانون تشکیل سازمان پزشکی قانونی کشور، مصوب 1372/4/27 مجلس شورای اسلامی آئین نامه اجرایی قانون فوق الذکر مشتمل بر 20 ماده و 2 تبصره بشرح زیر مورد تصویب قرار گرفت و از تاریخ ابلاغ لازم الاجراء می باشد.

ماده 1 - درخواستها و دستورات مراجع ذیصلاح قضائی به سازمان پزشکی قانونی کشور (که منبعد در این آئین نامه سازمان نامیده می شود) و واحدهای تابعه آن بایستی در چهار چوب وظائف قانونی سازمان، روشن، صریح و در برگیرنده جهات کامل خواسته های کارشناسی و تشخیص های پزشکی قانونی نسبت به موضوع ارجاعی بوده و بامضای مقامات قضائی ذیربطر رسیده باشد.

ماده 2 - درخواستها و دستورات مراجع قضائی که براساس ماده یک این آئین نامه صادر شده باشد توسط مسئول مربوط در سازمان و واحدهای تابعه آن حسب مورد به افراد یا بخشهای ذیربطر ارجاع می گردد تا پس از اقدامات تشخیصی لازم اعم از معایینات بالینی افراد و کالبدگشائی اجساد و سایر اقدامات پاراکلینیکی و امور آزمایشگاهی و در صورت لزوم ارجاع طی گزارش حاوی نکات مورد درخواست مرجع قضائی و رعایت مفاد تبصره یک ماده یک قانون با امضای مدیران مربوطه یا مقامات مجاز از طرف آنها به مقام قضائی ذیربطر منعکس می گردد.

ماده 3 - استعلامات ادارات و سازمانهای وابسته به قوه قضائیه و سایر دستگاههای دولتی از سازمان و واحدهای تابعه آن بایستی در چهار چوب وظائف قانونی سازمان و دستگاههای استعلام کننده، مکتب، روشن، صریح و بیان کننده دقیق ابعاد خواسته های کارشناسی مرجع استعلام کننده از سازمان و واحدهای تابعه آن بوده و به امضای مقامات مجاز دستگاه مربوط رسیده باشد.

ماده 4 - برنامه ریزی، تعیین مدت، نحوه کارآموزی، موضوعات مورد آموزش در مقاطع مختلف، بررسی صلاحیتهای علمی و صدور گواهینامه های مربوطه و نیز تنظیم برنامه و اجرای سایر امور آموزشی سازمان برای کلیه

افرادی که لازم است دوره کارآموزی پزشکی قانونی را طی نمایند بموجب دستورالعمل اجرائی خواهد بود که به تصویب رئیس سازمان خواهد رسید.

ماده 5 - همکاری علمی و انجام امور آموزشی و پژوهشی مورد نیاز سازمان و دانشگاهها، موضوع بند 4 ماده یک قانون براساس مقاوله نامه هائی که بر حسب مورد بین سازمان و دانشگاههای ذیربیط امضاء و مبادله خواهد شد صورت می گیرد.

ماده 6 - در اجرای بند 5 ماده یک قانون، سازمان می تواند ضمن برقراری ارتباط و مبادله اطلاعات روز علوم ذیربیط با مراکز آموزشی و پژوهشی داخل و خارج از کشور نسبت به برگزاری سمینارهای علمی و تخصصی و یا اعزام مدیران و کارشناسان خود جهت شرکت در کنفرانسها و سمینارها و سمپوزیوم های داخلی و بین المللی اقدام نماید.

همچنین سازمان می تواند بمنظور بالابردن سطح اطلاعات علمی و تجربی نیروهای تخصصی و فنی خود افرادی را جهت طی دوره های مختلف تخصصی و فوق تخصصی و یا بهره گیری از فرصتهای مطالعاتی به مراکز آموزشی و پژوهشی معتبر داخل و خارج از کشور اعزام کند.

ماده 7 - مقامات قضائی ذیربیط می توانند بمنظور اجرای صحیح تبصره 2 ماده یک قانون از نظرات کارشناسی مقامات ذیصلاح پزشکی قانونی استفاده نمایند.

ماده 8 - هزینه های خدمات پزشکی قانونی و انجام امور آموزشی و پژوهشی در حدود ماده سه قانون براساس تعریفه مصوب م/18831/1 مورخ 1372/6/3 و اصلاحیه های بعدی آن وصول و به حساب درآمد های عمومی کشور واریز و سپس براساس قانون بودجه هر سال و مفاد ماده 9 این آئین نامه بمصرف خواهد رسید.

ماده 9 - اعتباری که بموجب قسمت اخیر ماده سه قانون در بودجه هر سال در اختیار سازمان قرار می گیرد جهت تهیه و تامین ساختمان و وسائل و تجهیزات و بکارگیری نیروی انسانی مورد نیاز واحدهای تابعه سازمان، انجام امور تحقیقاتی و مطالعات پزشکی قانونی و انتشار مجله پزشکی به مصرف خواهد رسید.

ماده 10 - پزشکان و کادر فنی سازمان (که حقوق و مزایای آنها باستاند ماده 4 قانون معادل حقوق و مزایای پزشکان و کادر فنی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد بود) شامل افرادی از سازمان می شود که مشاغل آنها در یکی از رشته های شغلی مربوط به رسته بهداشتی و درمانی تخصیص یابد.

ماده 11 - سازمان مکلف است به منظور حسن اجرای وظائف مندرج در ماده یک قانون به تعداد کافی پست سازمانی تحت عنوان عضو هئیت علمی

و محقق در مجموعه تشکیلاتی خود و واحدهای تابعه پیش بینی نموده و به تصویب مراجع ذیربیط برساند.

ماده 12- کادر علمی و تحقیقاتی مندرج در تبصره یک ماده 4 قانون شامل کلیه کارکنانی از سازمان می شود که مشاغل و پستهای سازمانی آنها در مجموعه تشکیلاتی سازمان بعنوان عضو هئیت علمی یا محقق به تصویب رسیده باشد.

تبصره - اشخاص ذیصلاح به تشخیص رئیس سازمان جهت بررسی و تایید درجات علمی آنها به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی معرفی خواهند شد.

ماده 13 – افرادی که باستاناد ماده 5 قانون با اعلام ضرورت سازمان جهت استفاده از خدمات پزشکی و پیراپزشکی آنان از طرف وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی و یا دانشگاههای علوم پزشکی مامور خدمت در سازمان می شوند از نظر نوع ماموریت و همکاری با سازمان به دو گروه بشرح زیر تقسیم می شوند :

الف- افرادی که برای خدمت تمام وقت به سازمان و واحدهای تابعه آن مامور می شوند و در طول مدت همکاری با سازمان هیچگونه مسئولیت اجرائی در دستگاه اولیه و اصلی خود(دستگاه ماموردهنده) ندارند و در این آئین نامه به آنان مامورین تمام وقت گفته می شود .

ب - افرادی که برای خدمت پاره وقت به سازمان و واحدهای تابعه آن مامور می شوند و منبعد در این آئیننامه به آنها مامورین پاره وقت گفته می شود.

ماده 14- همکاری مامورین پاره وقت مندرج در بند ب ماده 13 این آئین نامه با سازمان بر حسب ضرورت با رعایت قوانین موضوعه و مقررات استخدامی به یکی از طرق زیر انجام می شود:

الف- مامورینی که همه روزه ساعاتی از اوقات اداری را با سازمان همکاری کنند و بقیه ساعات اداری روزانه را در دستگاه اولیه و محل کار سازمانی خود خدمت نمایند.

ب- مامورینی که تعدادی از روزهای هفته یا ماه را درکل ساعات اداری با سازمان همکاری کنند و بقیه کاری هفته یا ماه را در دستگاه اولیه و محل کار سازمانی خود خدمت نمایند.

ج - مامورینی که ساعاتی از اوقات اداری تعدادی از روزهای کاری هر ماه را با سازمان همکاری نمایند و بقیه اوقات اداری را در دستگاه اولیه و محل کار سازمانی خود خدمت کنند.

ماده 15 – با توجه به مفاد قسمت اخیر ماده 5 قانون، حقوق و مزایای افرادی که باستاناد ماده قانونی مذکور جهت همکاری در زمینه خدمات پزشکی و پیراپزشکی به سازمان مامور می شوند (اعم از اینکه ماموریت

آنها در سازمان تمام وقت باشد یا پاره وقت) با توافق بالاترین مقام اجرائی دستگاه مامور دهنده و رئیس سازمان یا سایر مقامات مجاز از دو دستگاه پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۶ – مامورین تمام وقت مندرج در بند الف ماده ۵ این آئین نامه در صورتیکه در طول مدت ماموریت خود در سازمان به مشاغلی منصوب شوند که قانوناً مزایایی بیشتر از مزایایی آخرين شغل قبل از ماموریت آنها به سازمان داشته باشد و یا در نقاط و شهرستانهایی بکار گمارده شوند که مزایای منطقه ای بیشتری از نقاط محل خدمت قبلی آنها داشته باشد محقق به دریافت مابه التفاوت مزایایی مذکور خواهند بود و اگر دستگاه مامور دهنده پرداخت مابه التفاوت مزایایی چنین مامورینی را بعده نگیرد سازمان مكلف است از محل اعتبارات مصوب خود اینگونه مزایا و مابه التفاوتها را به مامورین ذینفع پرداخت کند.

ماده ۱۷ – حق الزحمه افرادي که باستناد ماده ۵ قانون و موارد مندرج در مواد ۱۳ و ۱۴ این آئین نامه جهت همکاري در زمينه خدمات پزشكی و پيراپزشكی به سازمان مامور مي شوند برای ساعات همکاري در خارج از وقت اداري براساس تعریفه ای که در اجرای تبصره ذیل ماده قانونی فوق بصورت جداگانه تهیه و به تصویب می رسد پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۸ – مدیران کل مراکز پزشكی قانونی استانها توسط رئیس سازمان و یا مقام مجاز از طرف وي از میان پزشکان واحد صلاحیت انتخاب و باین سمت منصوب می گردند.

ماده ۱۹ – رؤسای مراکز پزشكی قانونی شهرستانهای تابعه هر استان به پیشنهاد مدیر کل مرکز پزشكی قانونی استان مربوطه و با حکم رئیس سازمان یا مقام مجاز از طرف وي از میان پزشکان واحد صلاحیت انتخاب و باین سمت منصوب می گردند.

ماده ۲۰ – سازمان مكلف است پزشکان، دندانپزشکان، داروسازان و متخصصان علوم آزمایشگاهی را که به استخدام سازمان در می آيند و در خواست اجازه تاسیس مطب یا داروخانه و آزمایشگاه در شهر محل خدمت خود را دارند جهت اعمال ماده ۹ قانون و صدور پروانه مربوط به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشكی معرفی نماید.

تبصره – در صورتیکه رابطه استخدامی هر يك از مستخدمين مندرج در اين ماده با سازمان قطع شود سازمان مكلف است در اسرع وقت مرانج را جهت لغو پروانه طبابت مشروط و يا ابطال اجازه تاسیس موسسه، حسب قانون اجازه تاسیس مطب مصوب ۱۳۶۲ و آئین نامه اجرائي آن به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشكی اعلام کند.

رئيس قوه قضائيه – محمد يزدي